ఈ వారం కథ

సెప్టెంబర్‌లో ఒక రోజు....

అది సెప్టెంబర్ నెల. అప్పటికి అరవై ఆరురోజులుగా వాన చినుకన్నది పడలేదు. అట్లా మండిపోతున్న రోజుల్లో ఒక సాయంకాలం ఎండుగడ్డి మీద పడిన నిప్పులా ఆ వార్త.. వార్తో కథో ఏదయితే అది.... వ్యాపించింది. మిస్ మిన్నీ కూపర్‌కూ ఇంకో నీగ్రోకూ సంబంధించిన కథ. ఆ శనివారం సాయంత్రం సెలూన్‌లో చేరిన వారందరికీ జరిగిందేమిటో తెలిసింది.

"అతను విల్ మేయీస్ కాపోతే నమ్మేవాడినే!" అన్నాడొక మంగలి. మధ్య వయసులో వున్నాడు. సాధుస్వభావం కలవాడని పిస్తోంది. అతని పేరు హాక్షా. "నాకు విల్ మేయీస్ తెలుసు. అతను మంచినీగ్రో, నాకు మిన్నీ కూపర్ కూడా తెలుసు" అన్నాడు జార్జి. అతనెవరికో గడ్డం గీస్తూ వున్నాడు. ఆమె గురించి నీకేం తెలుసని ఇంకో మంగలి అడిగాడు" ఎవరూ మిన్నీకూపరంటే -వయసులో వున్న అమ్మాయా? కాదన్నాడు హాక్షా. "ఆమెకు నలభై యేళ్ళుంటాయి. పెళ్లి కాలేదు. అందుకే నేనది నమ్మటం లేదు.

"నమ్మటం లేదా? అక్కడే కూర్చున్న సిల్కు చొక్కా కుర్రాడు గర్జించినట్లే అన్నాడు "అమెరికన్ స్త్రీ మాట నమ్మకుండా నీగ్రో వెధవని నమ్ముతావా"

"విల్ మేయిస్ ఆ పని చేశాడని నేను నమ్మను గాక నమ్మను. నాకతను బాగా తెలుసు" అని స్థిరంగా అన్నాడు హాక్షా.

"ఐతే ఆ పని ఎవరు చేశారో నీకు తెలిసే వుంటుంది. వాడి నీ పాటికి ఊరు దాటించే వుంటావు".

"అసలెవరూ ఆ పని చేశారని నేననుకోవడం లేదు. అసలేమీ జరుగలేదని నా నమ్మకం. పెళ్ళి కాకుండానే ముసలివాళ్లయిన ఆడవాళ్లు.." హాక్షా మాట పూర్తవకుండానే గడ్డం చేయించు కుంటున్న మనిషి లేచి "అసలు నువ్వు తెల్లవాడివేనా" అని అడిగాడు. పక్కనే వున్న సిల్కు చొక్కా లేచి నిలబడ్డాడు.

"అంటే ఆమె -అమెరికన్ అబద్ధమాడిందంటావ్?"

హాక్షా ఏమీ మాట్లాడకుండా ఎటూ చూడకుండా రేజర్ వంకే చూస్తున్నాడు.

పక్కనే వున్న ఇంకో వ్యక్తి "ఈ వాతావరణమే అలా వుందిలే. ఇది ఏ మనిషి చేత ఏ పనైనా చేయించగలదు. ఆఖరికి నూన ర్కైనా సరే" ఈ మాటకు ఎవరూ నవ్వలేదు. హాక్షనే మెత్తగా అదే సమయంలో స్థిరంగా వున్న గొంతుతో అన్నాడు. "నేనెవర్నీ నిందించడం లేదు. నాకు తెలిసిన ఆ విషయం మీకు కూడా తెలుసనుకుంటాను. పెళ్లికాని ఆడది ఎట్లా..."

"ఓ దరిద్రపు నీగ్రో ప్రేమికుడా? అని లేచాడు సిల్కు చొక్కా "ఊరుకో..ఊరుకో.. కాసేపుంటే అన్ని విషయాలు తెలుస్తాయి. అని వారించారొకరు.

"ఎవరికి? ఎవరికి తెలియాలి? విషయాలట ఛత్! గడ్డం గీయించుకుంటున్న వ్యక్తి అన్నాడు.

"నువ్వు అమెరికన్‌వి కావ్? తెల్లటి నురగ గడ్డంతో అతడు బొమ్మల్లోని ఎడారి ఎలుకలా వున్నాడు.

"ఈ ఊళ్ళో ఈ విషయాన్ని పట్టించుకునే వాళ్ళు ఎవరూ లేరను కుంటే అప్పుడు నా దగ్గరకు రా నేను చూస్తా ఈ విషయం." హాక్షా కూడా అందుకంగీకరించాడు.

"అది సరైన పద్ధతి. ముందు నిజమేమిటో కనుక్కోండి. నాకైతే విల్‌మేయీస్ సంగతి బాగా తెలుసు"

ఆ యువకుడి కోపం ఏమి తగ్గలా " ఈ ఊళ్ళో తెల్లాళ్ల సంగతి ఎవరికి తెలియదనీ" అన్నాడసహనంగా

"ఇంకా చాలా సమయముందిలే ఊరుకో" అన్నారింకొకరు

"ఒక అమెరికన్ స్త్రీని నీగ్రో అవమానించాడంటే అది ఒర్పు వహించాల్సిన విషయమేనా? అసలు నువ్వు అమెరికన్ వేనా? నువ్వు ఉత్తరాదికి వెళ్ళెమ్పు. నీలాంటి వాళ్ళను దక్షిణాది భరించలేదు' అని ఆవేశపడ్డాడు నురగ గడ్డపు వ్యక్తి.

"ఉత్తరాదికి నేను వెళ్ళే ఖర్మేమిటి? నేనీ ఊళ్లోనే పుట్టి పెరిగాను" అన్నాడు మొదట ఊరుకోమన్నతను.

సిల్కు చొక్కా యువకుడు ఏం చెయ్యాలో, ఏం చెప్పాలో గుర్తు రాక గుర్తు తెచ్చుకుంటున్నట్టుగా నిల్చున్నాడు. ముఖానికి పట్టిన చెమట తుడుచుకుంటూ ఏదో మాట్లాడబోతుండగా-

తలుపు కిర్రుమని చప్పుడవుతూ తెరుచుకుంది. ఒక వ్యక్తి కాళ్ళు ఎడంగా పెట్టి నిల్చుని వున్నాడు. ఒక్కసారి అందరి వంకా తీవ్రంగా చూశాడు. అతని పేరు మెక్‌లెన్‌డన్, అతను ఫ్రాన్సులో జరిగిన యుద్ధంలో పాల్గొని మంచి సాహసిగా పేరు తెచ్చుకు న్నాడు " ఐతే ఈ జెఫర్‌సన్ వీధుల్లో అమెరికన్ ఆడాళ్ళని నీగ్రో వెధవలు చెరుస్తుంటే మీరంతా ఇట్లాగే కూర్చుని చూస్తుంటారా? అని పోట్లాటకు దిగినట్లు మాట్లాడాడు. సిల్కు చొక్కా బుచ్ మళ్లీ లేచి నిలబడ్డాడు. "అదే నేను వీళ్లతో చెబుతున్నాను"

"అసలు అది నిజంగా జరిగిందా? మగాడిని చూసి భయపడి అతనేదో చేశాడనడం ఆమెకిది మొదటి సారి కాదు. ఒకసారి వంటింటి అటకమీది నుంచి ఎవరో ఆమె బట్టలు మార్చుకునేప్పుడు చూశాడని గొడవ చేసింది. పోయిన సంవత్సరం అనుకుంటా" అన్నాడింకో మనిషి

"ఏమిటీ?" అని లేవబోయాడు సగం గడ్డం గీయించుకున్న మనిషి. హాక్షా అతన్ని వెనక్కి నెట్టి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాడు.

మెక్ లెండన్ అతని వైపు తిరిగి

"జరిగిందా లేదా అన్నదసలు ప్రశ్న కాదు. జరగకపోతే ఏమిటీ తేడా జరిగే వరకూ ఆ నీగ్రో వెధవనలా ఒదిలేసి కూర్చుంటామా?

"అదే నే చెబుతున్నది "సిల్కు చొక్కా మళ్లీ లేచాడు

"ఎందుకట్లా అరుస్తారు " అంటున్నారెవరో

"ఎవరూ అరవనక్కర్లేదు చెప్పాల్సిందేదో చెప్తాను. నాతో ఎవరొస్తారో చెప్పండి అన్నాడు లెండన్

హాక్షా " ముందు నిజమేమిటో తెలుసుకోండి విల్‌మేయీస్ అట్లాంటివాడు కాదు పోనీ షెరీఫ్ దగ్గరకు పదండి" అన్నాడు.

లెండన్ హాక్షాను తినేసేలా చూశాడు. హాక్షా స్థిరంగా ఆ చూపు నెదుర్కొన్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ భిన్న జాతులకు చెందిన వ్యక్తుల్లా వున్నారు.

"తెలియడం లేదూ, ఏమీ లేదూ. నాతో వచ్చే వాళ్లు రండి" లెండన్ బయల్దేరాడు. ఇంకో ముగ్గురు లేచారు. మెక్‌లెండన్ జేబులోంచి తుపాకి తీశాడు. అందరూ రోడ్డు మీద పడి పరిగెత్తుతున్నారు. హాక్షా కూడా బయల్దేరాడు 'అట్లా జరగనివ్వనంటూ. సెలూన్లో వున్న ఇంకో ఇద్దరు హాక్షాని చూస్తూ వాకిట్లో నిలబడ్డారు. గాలి స్తంభించి పోయింది.

"అతనేం చేస్తాడో" అన్నాడు వాళ్లలో ఒకరు.

"విల్‌మేయీస్, లెండన్‌కి చిక్కడా అతని పనయిందే" అన్నాడింకొకడు.

"ప్రభువా! ప్రభువా! అని గొణిగాడు

"నిజంగా అత నాపని చేశాడంటావా?

* * * * * *

ఆమెకు ముప్పై ఎనిమిదో ముప్పై తొమ్మిదో ఏళ్లుంటాయి. తన తల్లితోనూ పిన్నితోనూ కలిసి ఒక చిన్న ఇంట్లో వుంటుంది. ప్రతిరోజూ ఉదయం పదీ పదకొండు మధ్య వరండాలో ఉయ్యాల ఊగుతూ వుంటుంది. మధ్యాహ్నం దాకా అట్లా ఊగి అన్నం తిని సాయింత్రం దాకా నిద్రపోతుంది. తర్వాత బాగా ముస్తాబై ఇంకెవరన్నా స్నేహితులతో కలిసి బజారెళ్ళి ఏ వస్తువూ కొనే ఉద్దేశం లేకుండానే అన్ని వస్తువులు బేరమాడి వస్తుంటుంది. జెఫరసన్‌లో సుఖంగా బతికే కుటుంబాల్లో ఆమెదొకటి. బాగా ఆకర్షణీయంగా అలంకరించుకున్నా సామాన్యంగానే వుంటుంది. వయసులో వుండగా ఆ ఊళ్లో అన్ని కార్యక్రమాల్లోనూ ఆమె వుండేదే. ఐతే యవ్వన సహజమైన విషయాలు చాలా ఆలస్యంగా తెలుసుకుంది. ఆమె తెలుసుకునే సరికి ఆమెను పట్టించుకునే వాళ్ళు లేకుండా పోయారు. ఆమె తోటి వాళ్ళందరకూ పెళ్ళిళ్లయ్యాయి. పిల్లలు పుట్టారు. వాళ్లీమెను పిన్నీ అని పిలుస్తున్నారు.

ఆ సమయంలో ఆమె ఒక బ్యాంక్ క్యాషియర్‌తో స్నేహం చేసింది. అతనికి నలభై ఏళ్ళుంటాయి. అతని దగ్గర ఎప్పుడు సెలూన్ వాసనో, విస్కీ వాసనో వచ్చేది. ఆ ఊళ్లో మొదటి కారుకొన్నది అతనే. కానీ ఈ స్నేహం సాగలేదు. అందరూ 'అయ్యోపాపం మిన్నీ' అన్నారు. ఆమె తన స్నేహితుల పిల్లలతో "నన్ను ఆంటీ అని పిలవకండి అక్క అనండి" అనడం మొదలు పెట్టింది. ఆ క్యాషియర్ ప్రతి సంవత్సరం క్రిస్టమస్ నాడు ఆ ఊరువస్తాడు. అతనెట్లా వున్నదీ చూసి మిన్నీ స్నేహితులు ఆమెతో చెబుతారు. ఇపుడు మిన్నీ తల్లి మంచం పట్టింది. ఇంటి బాధ్యతంతా పిన్నమ్మ వహిస్తోంది. మిన్నీ ధరించే రంగురంగుల దుస్తుల వెనుక ఆమె శూన్య జీవితం వెనక భయంకరమైన అవాస్తవికత వుంది. ప్రతిరోజూ ఆమె చక్కగా అలంకరించుకుని వెళ్తుంటే పార్కుల్లో, వీధుల్లో ఆమె స్నేహితురాళ్ల పిల్లలు, అందంగా నాజుగ్గా యవ్వనంలో వున్న పిల్లలు తమ ప్రేమికులతో కలిసి తిరుగుతూ కనిపిస్తూ వుంటారు. కానీ ఆ వీధుల్లో తిరుగుతున్న ఏ మగాడు ఈమె వంకైనా చూడడు.

* * * * * *

హాక్షా గబగబా వీధిలో నడుస్తున్నాడు. వీధి దీపాలు వెలుగుతు న్నాయి. వాటి చుట్టూ పురుగులు చేరాయి. గాలి బొత్తిగా లేదు. ఆ పగలు దుమ్ములో కలిసి రాత్రయిందా అన్నట్లుంది. ఆకాశం మబ్బుతునకైనా లేకుండా తెల్లగా వుంది. తూర్పుదిక్కున కింది మంచీ మైనంలా చంద్రకాంతి వ్యాపిస్తోంది.

మెక్‌లెండన్ ఇంకో ముగ్గురితో కలిసి కారెక్కబోతుండగా హాక్షా వాళ్ళను కలిశాడు. హాక్షాను చూసి మెక్ " ఇప్పటికి తెలుసుకు న్నావా! మంచిది నువ్వివాళ ఏం మాట్లాడావో రేపొద్దున జవానికి తెలిస్తే-"

"హాక్షా? మంచివాడా! రా! హాక్షారా!" అన్నాడింకొకరు

హాక్షా మళ్ళీ మొదటి మాటే ప్రారంభించాడు.

"విల్ మేయీస్ ఎప్పుడు అట్లా చెయ్యడు. ఇంకెవరన్నా చేశారేమో. అయినా మన ఊళ్లో వున్న నీగ్రోలు ఎంతో మంచివాళ్ళు. ఈ చుట్టుప్రక్కల ఎక్కడా ఇంత మంచి నీగ్రోలులేరు. మిన్నీ వంటి-"

"సరే సరే! మేం విల్‌మేయీస్‌తో కాసేపు మాట్లాడి వస్తాంలే" అన్నాడు మెక్.

"మాట్లాడటామా ఇంకేవన్నానా" సిల్కుచొక్కా లేచాడు.

" నోర్మూసుకో. ఊళ్లో అందరికీ తెలియాలా నువ్వు చేసేది" మెక్ కసిరాడు.

రెండు కార్లలో అందరూ బయల్దేరారు. పొగలా దుమ్ములేచింది. వీధి దీపాలు నీళ్లతో వెలుగుతున్నట్టున్నాయి. అంతా విల్‌మేయీస్ పనిచేసే ఐస్ ఫ్యాక్టరీ దగ్గరకు చేరారు.

"ఆగండి విల్ మేయీస్ గనక ఇప్పడిక్కడ వుంటే అతనా పని చెయ్యనట్టే. అతను తప్పు చేసి వుంటే ఈ పాటికి పారిపోయేవాడే" మెక్ మిగిలిన వాళ్ళూ హాక్షాని వినిపించుకోవటం మానేశారు. చీకటి ముసురుకుంటోంది. "విల్ విల్" అని మెక్ కేకపెట్టాడు. తూర్పున వెన్నెల పాకుతోంది.

పక్షులు గానీ పురుగులు గానీ అరవని ఆ రాత్రి నిశ్శబ్దంలో వాళ్ల

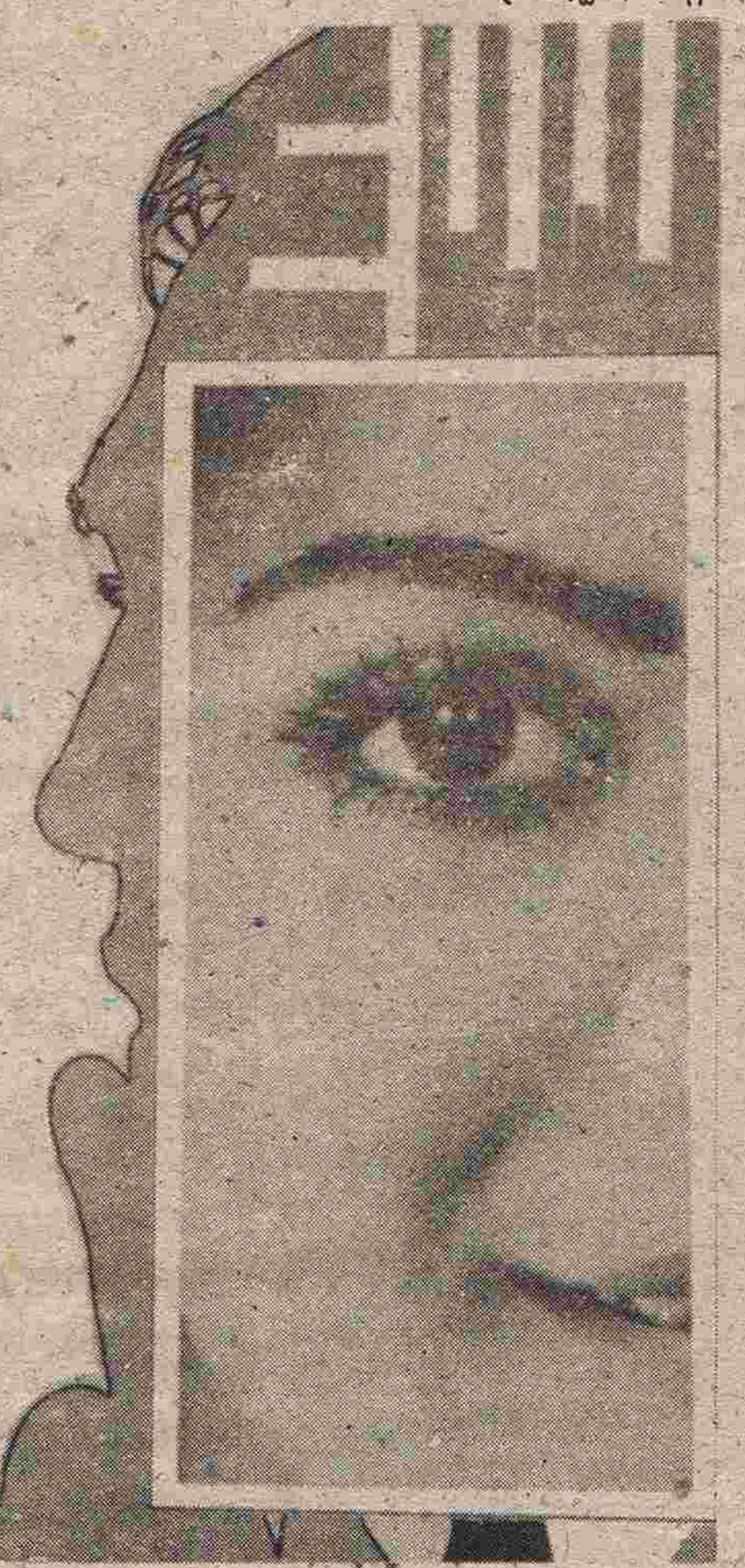

గుండె చప్పుళ్ళే వాళ్ళకు వినిపిస్తున్నాయి. దూరంగా ఏవో మాటలు మెక్ ఎవరినో తిట్టాడు. గబగబా అందరూ ముందుకి పరిగెత్తారు "చంపండి చంపండి వెధవని"

మెక్ వాళ్ళని వెనక్కి నెట్టాడు" ఇక్కడ కాదు కార్లోకి తీసుకురండి" నీగ్రోని కారు దగ్గరకు తెచ్చారు. హాక్షా కూడా కారు దగ్గరే వున్నాడు. అతనికి చెమటలు పట్టేశాయి. కడుపులో తిప్పినట్టుగా వుంది.

"ఏంటండీ? నేనేం చేశానండీ?" అని ఆ నీగ్రో అంటుండగానే, అతని చేతులు కట్టేశారు ఆ నీగ్రో అయోమయంగా చూస్తున్నాడు.

"మీరెవరండీ. నేనేం చేశానండీ" అంటున్నాడు

"కార్లో ఎక్కు" అన్నాడు మెక్

నీగ్రో కదల్లేదు "నన్నేం చేస్తారు?

నేనేం చెయ్యలేదు. ఓ తెల్లదొరల్లారా! నిజంగా నేనేం చెయ్యలేదు. దేవుని మీద ఒట్టు "అతను ఒకరిద్దర్ని గుర్తు పట్టి పిలిచాడు.

"ముందు కారెక్కు" అని మెక్ నీగ్రోని కొట్టాడు. మిగిలిన వాళ్లూ అతన్ని కొట్టడం మొదలెట్టారు.

నీగ్రో కూడా తిరగబడ్డాడు. అతను హాక్షాను కూడా కొట్టాడు. హాక్షా తిరిగి కొట్టాడు. అందరూ కలిసి నీగ్రోని కార్లోకి నెట్టారు. ఇకతను మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాడు. అతను జార్జికీ ఇంకోతనికీ మధ్య వాళ్లనంటుకోకుండా కూర్చున్నాడు. సిల్కు చొక్కా కారు ఫుట్‌బోర్డు మీద నించున్నాడు. కారు కదిలింది. హాక్షా జేబుగుడ్డతో మూతి తుడుచుకున్నాడు.

"ఏమిటీ" అని అడిగారెవరో

"ఏం లేదు"

హఠాత్తుగా హాక్షా మెక్ చేయి పట్టుకుని "నన్ను దిగనివ్వండి" అన్నాడు.

"కావాలంటే దూకు దరిద్రుడా" అన్నాడు మెక్.

కారు వేగంగా పోతోంది. సందుగొందుల్లోంచి పోతోంది. నీగ్రో 'మిస్టర్ హెన్రీ' అని పిలుస్తున్నాడు.

హాక్షా ఇక వుండలేకపోయాడు. దూకేశాడు. ఒక చెత్తకుప్ప మీద పడ్డాడు. ఒళ్లంతా దుమ్ము, రెండు కార్లు దూరంగా వెళ్ళే వరకూ ఆ కుప్పలోనే వుండి తర్వాత లేచాడు. కుంటుతూ ఒంటినున్న దుమ్ము దులుపుకుంటూ ఊరివైపు నడిచాడు.

కాసేపటికే అతన్ని దాటుకుంటూ కార్లు రెండూ తిరిగి వెళ్ళి పోయాయి. ఈ సారి మొదటి కారులో నీగ్రో లేడు. సిల్కు చొక్కా ఫుట్‌బోర్డు మీద నుంచోకుండా లోపల కూర్చున్నాడు. ఒక్క క్షణం కార్లు రేపిన దుమ్ము బాగా కనిపించింది. గానీ కాసేపటికది మిగతా మట్టిల్లో కలిసి పోయింది. హాక్షా ఊరి వైపుగా కుంటుతున్నాడు.

* * * *

ఆ శనివారం సాయంత్రపు దుస్తులు ధరించటానికి సిద్ధమ వుతుండగా ఆమెకు ఒళ్ళంతా వేడెక్కినట్లయింది. చేతులు ఒణుకుతున్నాయి. కళ్లు జ్వరమొచ్చినట్టు ఎర్రబడ్డాయి. ఆమె స్నేహితులు అప్పడే వచ్చారు. 'బైటికి వెళ్దామా? నీకు ఓపికుందా? " అంటూ.

"నువ్వు షాక్ నుంచీ తేరుకున్నాక మాకంతా చెప్పాలి అతనేమన్నాడో, ఏం చేశాడో, అంతా చెప్పాలి అన్నారు.

వాళ్ళు చౌరస్తా దాకా నడిచేసరికి ఆమె ఈదటానికి సిద్ధమవుతున్న ఈతగాడిలా బలంగా ఊపిరి పీలుస్తోంది. ఒణకటం తగ్గింది. నెమ్మదిగా నడుస్తున్నారు. పార్కులోకి వచ్చేసరికి ఆమె మళ్ళీ ఒణకటం మొదలు పెట్టింది. మెల్లిగా పిల్లలు ఐస్క్రీమ్ తింటు న్నంత మెల్లగా నడుస్తోంది. అక్కడున్న అందరూ "అదిగో ఆమే చూశావా? ఆ గులాబి రంగు దుస్తులు ధరించినావిడ"

"ఆమెనా? ఆ నీగ్రోనేం చేస్తారు?"

"అతనికేం- బాగానే వున్నాడు".

"నిజం!"

"జెను ఎటో పారిపోయాడు"

ఇట్లా మాట్లాడటం మొదలు పెట్టారు. ఇంకా ముందుకి నడిచేస రికి చాలా మంది యువకులు ఆమెని ఎంతో కుతూహలంగా చూస్తున్నారు. చూశారా- ఒక్క నీగ్రో వెధవ కూడా లేడు వీధిలో' అంటున్నారు.

మిన్నీ స్నేహితులూ సినిమా హాలు దగ్గరకు వచ్చారు. అదొక చిన్న ఇంద్రలోకంలా వుంది. సినిమా మొదలయ్యే వరకూ ఆమె బాగానే వుంది. ఆమెనే చూస్తున్న కళ్ళను తప్పించుకుని కూర్చుంది. లైట్లు ఆరిపోయి వెండి తెర మాత్రం వెలుగుతోంది. అక్కడ సినిమాలో జీవితం అందంగా, ఆవేశంగా, విచారంగా నడుస్తోంది. ఆలస్యంగా వచ్చిన వాళ్లు ఆ చీకట్లో తడుము కుంటూ కూర్చుంటున్నారు. అప్పుడామె నవ్వటం మొదలు పెట్టింది. ఆపుకోటానికి ప్రయత్నించే కొద్దీ ఇంకా పెద్దగా నవ్వొస్తోంది ఆమెకి. ఆమె నవ్వుతుండగానే ఆమె స్నేహితులు ఆమెని లేపి బైటికి తీసుకెళ్ళారు. టాక్సీ వచ్చే వరకు ఆమె నవ్వుతూనేవుంది. వాళ్లు ఆమెను ఇంటికి చేర్చి పడుకోబెట్టారు. నుదుటి మీద మంచు పెట్టి డాక్టరుకి కబురు చేశారు. అతనొచ్చే సరికి చాలా ఆలస్యమయింది. వాళ్లలాగే విసురుతూ ఐస్ పెడుతూ వున్నారు. ఐస్ పెట్టినంత సేపూ నవ్వకుండా చిన్నగా మూలుగుతోంది. ఐస్ తీసెయ్యగానే విపరీతంగా నవ్వుతోంది.

"అయ్యో పాపం! నిజంగా ఏదైనా జరిగి వుంటుందంటావా?" అనుకుంటున్నారు స్నేహితులు.

* * * * * *

మెక్ లెండన్ ఇల్లు చేరే సరికి అర్ధరాత్రి దాటుతోంది. ఆకుపచ్చని- తెల్లని రంగులతో ఆ ఇల్లు శుభ్రంగా అందంగా వుంది. కారు తాళం వేసి మెక్ లోపలకు వచ్చాడు. మెక్ భార్య చదువుకుంటున్న దల్లా కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడింది. మెక్ అక్కడే నిలబడి ఆమె చూపులు దాచేవరకూ ఆమెకేసే తీవ్రంగా చూశాడు.

"టైమ్ చూడు ఎంతయిందో?" తీవ్రంగా వుందతని గొంతు.

ఆమె తలవంచుకుని అట్లానే నిలబడింది. ముఖం అలసటగా పాలిపోయి వుంది.

"నేనెప్పుడొస్తానో చూడటానికి ఇట్లా కూచోవద్దని చెప్పానా లేదా? " అని గద్దించాడు మెక్

ఆమె పుస్తకం కింద పడేసింది.

"చెప్పానా లేదా? అంటూ ఆమె మీదకు వెళ్ళాడు.

ఆమె తలెత్తింది.

అతనామె భుజం పట్టుకున్నాడు.

"కొట్టొద్దు. నాకు నిద్ర పట్టలేదు ఈ వేడీ ఉక్క మూలానో ఏమో! ప్లీజ్ కొట్టొద్దు"

"చెప్పానా లేదా?" అంటూ మెక్ ఆమెను బలంగా తోసి వెళ్ళాడు. కుర్చీ మీద పడిన ఆమె అట్లానే చూస్తూ వుంది...అతను వెళ్లిన వైపే

అతను ఇంట్లోకి వెళ్ళి చొక్కా విప్పి ఒంటికున్న చమటంతా ఆ చొక్కాతో తుడిచేశాడు. తుపాకీ తీసి మంచం పక్కనే వున్న బల్లమీద పెట్టి మంచం మీద కూర్చుని బూట్లూ తర్వాత పాంటూ విప్పాడు. మళ్లీ చమటలు పడుతూంటే చొక్కా కోసం వెతుక్కుని దాంతో తుడుచుకుని అట్లాగే నించున్నాడు.

ఏ కదలికా ఏ శబ్దమూ లేదు

చందమామ కాంతి కింద చీకటి ప్రపంచం పడుకొని వుంది.

—విలియంఫాక్‌నర్

అనువాదం: ఓల్గా